

Vinternöje

Nersjunkna i bekväma fåtöljer med varsitt glas i handen. En sprakande brasa. Trevliga samtal med stuggrannarna. Skön avslappning efter dagens ansträngande träning. Hyttan - en av "fjällvärldens" mysiga tillhåll för att umgås i lugn after-ski-anda och hämta ny energi till nästa strapats i vinterkylan. Där trivs vi.

-Wrrrooom! Välkänd sexåring rusar förbi.

-Klamp, klamp, klamp! Den minsta ångar iväg rakt över stora hallen med spikrak kurs mot branta stentrappan. Ropandes: "Dä stoå börn, dä stoå börn".

(fortsättning följer)

Vinternöje

Ansvarig förälder vaknar tvärt ur sitt (mycket) tillfälliga viloläge och stappar efter med stela muskler.

Sedan följer en lång diskussion en trappa upp om huruvida den respektingivande björnen är arg eller inte. Till slut enas vi om att den inte är arg och att den dessutom är trött och vill sova. Vi går ner till de andra. Precis när trött kropp sjunker ner i fåtöljen igen upptäckts två mini-VSOK-are (under metern) som rockar borta vid trubadur-scenen, ivrigt klappande och snurrande. Den ena har napp.

Snön lyste med sin från-

varo inför årets Säfsenläger. Skogarna där skidsparren har varit så härliga under något år var djupgrönt mossiga och blöta. Den sanne orienteraren insåg att helgen hade potential. Skaran av anmälda hanterade den förmodade avsaknaden av skidsemester på olika sätt:

Alternativ A. Hålla sig till planen och bege sig mot målet under torsdagen.

Alternativ B. Troget fullfölja arbetsveckan där hemma och på fredagskvällen bege sig norrut.

Alternativ C. Ställa in resan.

Undertecknad med familj hade naturligtvis ingen som helst tvekan när det gällde att välja alt. A.

När bilen började rulla från Västerås hade vi precis bestämt oss – för att vi skulle åka. Och bilens passagerare var matade med att mörker, väta, is och busväder, det är toppen.

Väl framme ville benen ut och röra på sig

omgående. Ett antal SMS senare insåg vi dock att fler och fler valde alternativ C. Näja, lite ångerfulla var nog vissa i alla fall för svaret på en av mina för-

frågningar om att sällskapa vid löprunda sen torsdagskväll i mörker och snålbläst var: "Det hade varit en helt fantastisk upplevelse men vi vek ner oss och stannar hemma".

Mörkret var alltså kompakt och det blåste och kom snöblandat regn.

I det vädret åkte en person upp ensam i bil från sydliga Västerås. Anlände

sent, för direkt till slalom-

backen och genomförde

vinterns första

skidpass

– frenetiskt skateandes

i barnbacken.

Babbes egna ord

var: "Det är bara idioter som gör sånt". Därmed inte sagt att han inte trivdes

Fredag morgon gjorde oss vintersugna betydligt lättare till sinnet. Uppskattningsvis 7 cm pudersnö täckte allt där ute, tillsammans med några friska minusgrader. Härligt!!!

Fem tappa i form av August, Inger, Nicke, Annika och Anna begav sig ut bland bergen, till fots. Det var mycket snö jämfört med vad vi var vana vid dittills

under vintern. Under rundan passerade vi ett så högt

berg att "vi närmade oss himlen betydligt", konstaterade Nicke. Det var fantastisk fin utsikt däruppe.

– Aj, sa vaderna. Vi gillar inte att springa uppför i lössnö.

– Bra, sa kroppen. Jag har precis förbränt 23 av de 152 chokladbitar som du satte i dig i juletid. Mera sånt här!

Sofi, Rickard och Filip (alternativ-B:are) dök upp lagom till myset i Hyttan på fredagskvällen. Och enligt de inledande styckena ovan var Olle mycket nöjd över att kunna dela Hyttan-äventyret med en jäm-



Ullmax

Ullmax har nu en kampanj på understället Polypro, både för vuxna, juniorer och barn. Understället säljs för halva priset. Se mer info på hemsidan, forumet och i Orientalen.

Jag kommer att skicka en order söndagen 9 februari.

inger.gunnarsson67@hotmail.com

UPPDATERA MEDLEMSUPPGIFTERNA!

Se över era uppgifter på Hemsidan! Man byter telefonnummer, stänger ned det fasta abonnemanget, flyttar utan att tänka på att ändra i VSOKs register. Det mesta är rätt men ett och annat fel finns säkert som bör justeras! Så kolla upp så att du är säker att dina uppgifter stämmer.

Arosträffen 2014

aros
träffen

Årets upplaga av Arosträffen arrangeras den 18 april i påsk, i Tortunaskogen. Det blir bara en tävlingsdag, då Kjula och Sala har tävlingar de andra påskdagarna. Banorna är desamma som var lagda till den inställda (på grund av snö) långdistanstävlingen förra året. Arenan blir vid skjutbanan.

Flera av Göran Åhléns "bockspikande" veteraner har redan varit ute i skogen och förberett vid kontrollpunkterna för kontrollutsättningen. Banläggare är Jonas Lindegren.

Tävlingsledningen består av:

Per Wadman

Eva Singman-Palm

Frida Danielsson

Maria Ivermark

Tony Andersson

Per Haeppling



like.

Även längdskidåkning var ett inslag på skidlägret för flera i klubben. Med den ringa snömängden var Östertjärnsvägen mest lämplig för preparering. Redan under fredagen hade flitiga krafter packat snön. Babbe, Annika D och August var först ut med att väcka skidmusklerna och åkte hela 1.40. Fram till lördag och söndag hade det snöat ytterligare och spåren fick betyget "skitbra" enligt åkarna. En slinga på dryga 7km gav mers-

mak inför den fortsatta skidvintern.

Andra roade sig med annan sorts skidor. Hugo deltog i slalomskidskola under fredag till söndag. I och med att Säfsen var bara måttligt välbesökt det här veckoslutet var han ensam i sin grupp och fick en alldeles egen skidlärare. Nu är han en Glidare.

Tack Säfsen för den här vintern. Vi återkommer till Älgdrevet. Och "go natt stoa börn", du är snäll du!

Anna Z



Styrelsen hälsar alla medlemmar välkomna till

ÅRSMÖTE

onsdagen 12 februari kl 18.30 i Orientalen

Full fart i friidrottshallen

Torsdagen 16 januari cyklade jag ner till friidrottshallen för att se på VSOK:s inomhusträning. Jag tänkte också att det kan vara kul att se hur själva hallen ser ut. Jag fick

höra att det är en tillgång att kunna springa inomhus under den kalla årstiden och slippa andas in kall luft. Den här kvällen var det 400-metersintervaller som gällde. Jag förstår att



detta flåsande som skedde inte är bra i kall utomhusluft.

Det myllrade av VSOK:are, men jag uppskattade att dom var runt 40-talet. Åldern på deltagarna låg från strax under 10 år till strax över 50. Johan Wändell var den som redogjorde för de samlade hur träningen skulle gå till. Först uppvärmning, sen intervaller och avslutas med spänstövningar. Beroende på ålder och löpförmåga sprang man i tre olika grupper.

Jag kan skriva under på att det löptes med full kapacitet och därtill med mycket kort vila mellan intervallerna. Det såg jobbigt ut!

Per Hæppling

Tre dygn med snö

Bilfronten vändes mot Sälen för nu var det dags att äntligen få åka skidor med snö som underlag. Inte gräs som det varit hittills. Ju närmare vi kom ju mer exalterade blev vi! Snön blev djupare för var mil och till slut var allt en vit tjock filt som täckte omgivningarna. Samtidig sjönk temperaturen stadigt och prognosen var inte så bra, -20 på fredag. Men väl framme så visade termometern på -10 och där

höll den sig hela tiden. Snödjupet som redan räckte mer än väl (60 cm) fick hela tiden nytt tillskott. Det blev tre dygn av nysnö, kraftig vind och -10. Men så mycket rejäl skidåkning i härliga spår var det länge sedan jag utsatte mig för. En tung, svettig helg med god mat och trevligt umgänge tar också slut så nu är det åter verkligheten som kallar.

Hans-Erik



Häng dem högt

I slutet av 2012 var det ett utmärkt skidföre och jag gjorde min säsonsdebut på fotbollsplanerna söder om Orientalen. Parkerade cykeln, slet av skidor och stavar och körde iväg. Det var bara det, att då jag åkt någon halvtimme och riktigt stilat med min fina teknik, nåja, så smög sig en känsla på mig, att här var det något, som inte riktigt stod rätt till. Kändes inte mössan lite tung? Jodå! Jag hade glömt att ta av mig cykelhjälmen! Resten av skidturen stämde ganska bra in på det där citatet, som Shakespeare så fyndigt skapade: Så gick beslutsamhetens friska hy i eftertankens kranka blekhet över.

I slutet av 2013 fanns ingen möjlighet till skidåkning minsann. Nu fanns i stället goda förutsättningar till skogs-

promenader och inte bara det!

Som minnesgoda läsare av bladet kan dra sig till minnes, snitslade jag våren 2013 en väg upp till det vackra Elghällsröset. Jag snitslade också en återväg och där ingick en liten bit väster om "nya" tippen för att få en anslutning mot 15-kilometersspåret. Döm om min förvåning, då jag senare konstaterade, att någon rivit ner en stor del av just den snitslingen. Jag reparerade, men samma sak hände igen. Min stridsvilja var väckt, men det hann nästan bli nytt år innan min plan sattes i verket. Då, sista veckan av 2013, var det, i den snöfria skogen, fritt fram för en skogspromenad och jag beslutade mig för, att nu skulle de hängas högt, snitslarna alltså, inspirerad som jag var av den gamla kultförklarade Clint Eastwoodfilmen

med samma namn.

Jag tog en stor mutter och surrade med eltejp fast den vinkelrätt mot en liten, men stadig decimeterlång pinne. Jag utrustade ett antal klädnypor med snitsel och begav mig till brottsplatsen. En lämpligt lång skogspinne var lätt att hitta och mitt lilla verktyg surrades fast i dess ena ände. Nu kunde jag sätta ner den första klädnykans handtag i muttern varvid dess "gap" öppnades. Så var det bara att manövrera mitt redskap upp mot en lämplig gren, som nykans gap kunde nå om och så försiktigt vrida skogsspinnen, tills handtagen släppte ur muttern. Där satt den! Jag hängde inte så många, 7-8 stycken, men jag hängde dem högt.

Torsten Lund



Vägen mot VM 200(5)4

Det här är sista kapitelet i berättelsen om hur det kom sig att vi arrangerade VM 2004. Men än så länge jobbar vi för att få vara med och söka VM 2005 som svensk representant. När första avsnittet tog slut så hade SOFT besökt de fyra tänkbara alternativen och satt nu hemma på sin kammare och funderade över vem de skulle välja.

Det här var det slutgiltiga avgörandet! Den SOFT valde skulle få fortsätta ut i världen för att försöka ta hem arrangemanget till Sverige. Förlorarna kunde packa ned materialet och vänta ca 15 år på nästa chans. För så långt är det mellan gångerna ett land får arrangera VM.

Efter bara några dagar kom meddelandet från SOFT. Västerås hade gått segrande ur kampen! För det var ju naturligtvis en tävling, och den hade vi vunnit. Jättekul naturligtvis. Och väldigt lång tid fram till kongressen i Leibnitz för förberedelser. Tid var något som vi dittills haft ont om så det kändes ju riktigt bra. Och så kan man tänka när man inte

hos IOF. Inlämningstiden till IOF var sista januari, och den tiden måste hållas om Sverige alls skulle komma med som kandidat. När det var gjort fick vi (SOFT/Västerås) besök, i mars, från en representant från IOF, Marcel Schiess, som nagelför vår ansökan för att se om den höll måttet enligt de senaste kraven IOF satt upp med bl.a. arena-begreppet. IOF fann oss lämpliga så då var det bara att gå vidare med planeringen av marknadsföringen under kongressen.

IOF:s kongress gick av stapeln 2 - 4 augusti 2000 i Leibnitz i Österrrike. Den hölls på ett slott, Schloss Seggau, och där erbjöds vi en monterplats strax inn-



minnas oss för lång tid framöver. Vad det blev? Västeråsgurka!! Slog väl sådär.

Parallellt med allt detta jagade vi också finansierare till material och resa. Och det gick bra och det gjorda att till slut kunde starta trippten mot Österrrike den 28 juli 2000 med fullpackad folkvagnsbuss. Gurkorna tog stor plats.

Efter en resa genom Danmark och Tyskland så kom vi till slut till Leibnitz. På järnvägsstationen hämtade vi upp Margaretha och Kenneth Löfvquist som tog flyg och tåg. I bilen var det Lena och Lars Jakobsson, Sofia och Toivo Hoffrén och Birgitta och Hans-Erik Skälberg. Från stationen stack vi direkt till slottet för att göra en första sondering. Dagen efter byggde vi montern. Då hade konkurrenterna, Japan och Ungern, redan satt upp sina. Det var tisdag och beslutet om VM 2005 skulle tas på fredag. Gott om tid att charma och påverka alltså.

Samtidigt med IOF kon-

gressen pågick andra orienteringsaktiviteter.

- IOF 20th World Congress (går varannat år)
 - PWT tävlingar (2 deltävlingar, kvalificering, kavle)
 - 7-days (från söndag till lördag varje dag)
- Så det fanns mer än bara montern att roa sig med.



sa på. Däremellan var det tomt och då vässade vi argumenten till nästa anstormning. När fredag kom var det



spänning i luften. Japanerna, som hade med en egen kock, bjöd delegaterna på Sushi. En väldigt bakslug handling som vi hade svårt att överträffa. Jodå, vi hade fortfarande kvar våra gurkor. Men ändå!

Varje kandidatland fick



10 min på sig att presentera sitt unika erbjudande för kongressen.



har en aning om vad som väntar runt hörnet.

Redan 10:e januari samlade vi representanter från alla orienteringsklubbar i Västmanland för att förbereda dem inför en eventuell vinst vid IOF valet.

För att komma vidare fick vi snabbt skriva om och översätta hela ansökan så att den skulle fungera

anför entrén. Så under våren producerades monter-skärmar, trycksaker och presentationer. Lämpliga kartor plockades fram liksom bilder på tävlingsplatser. Som grädda på moset gjordes profilkläder för att få samordning på funktionsnärstaben. Och naturligtvis tog vi med gåvor till deltagarna så att de skulle

Bl.a. passade vi på att åka till Maribor i Slovenien för att titta på en PWT-tävling.

Bara en halvtimmes resa. Några av oss passade också på att springa banan.

Jobbet i monter på slottet var ryckvist. Det var under kongressens pauser som deltagarna strömmade ut och runt våra montrar och då var det bäst att pas-



Vår presentation gjordes av Carl-Erik Nyqvist, SOFT, och Björn Klingmalm, Västerås stad, som också kommit ned under veckan. Under presentationen från podiet passade vi andra på att dela ut vår överraskning - gurkorna -

Vägen mot VM 200(5)4

till deltagarna, för att de verkligen skulle förstå vilken kandidat som de skulle rösta på. Sedan kunde vi inte göra mer än att vänta på omröstningen. Vi blev delad tvåa tillsammans med Ungern med 9 röster var, Japan fick 19. Vi var inte ens nära!

Återstod bara att gratulera Japanerna, riva montern och packa bilen och

ta. IOF fick därmed lite bråttom att skrapa fram en arrangör eftersom de inte hade någon klar. Vi hade hört från SOFT om förslaget men det var allt. Men nu vändes blickarna mot de två kandidater som förlorade omröstningen året innan, Sverige och Ungern. Var de möjligen intresserade att arrangera 2004 i stället även om det nu var bara 3

år till förberedelser och inte 5 år som brukligt.

Och kan man tänka sig båda länderna ville vara med! Så nu skulle IOF göra en sista utvärdering för att välja arrangör. Den här gången hoppade man över valet i kongressen.

På hösten ringde SOFT upp Lars där de förklarade att vi skulle inställa oss på Arlanda om några dagar för att tillsammans med SOFT träffa IOF. Träffen skulle avgöra vem som skulle få 2004 års VM. Det var den 31 oktober mötet skulle ske. Lars och jag letade fram slipsarna och åkte dit. Vi var lite upprymda eftersom vi tyckte oss ha ett övertag över Ungern.

På plats, utanför konferensrummet fanns SOFT med 4 personer med Carl-Erik Nyqvist i spetsen,

"nyss" förlorat mot Japan och nu var på gång att få arrangera ett år innan.

På vägen hem, med



Det var en himla tur att vi inte behövde stå för det här erbjudandet!

åka hemåt med svansen mellan benen.

ETT ÅR SENARE!

Det är VM i Finland 2001 och en ny IOF kongress. På dagordningen fanns bland annat förslaget att arrangera VM varje år i stället för vart annat år som det varit hittills. Förslaget antogs och man bestämde att 2004 var det år man skulle star-



IOF representerades av vise ordförande, fransmannen Edmond Szechenyi och den ständige sekreteraren Barbro Rönnberg. På vägen in i konferensrummet sa Edmond i förbigående att om vi blir överens under mötet så går VM till Sverige. Lars och jag tittade på varandra och undrade om vi hört rätt. Kunde beslutet komma runt sittande bord? Rätt snart stod det klart att så var det. Det tog inte lång stund förrän avtalet låg på bordet och höll på att undertecknas. En hisnande upplevelse för oss som



kontraktet i fickan, fanns det mycket att prata om. Vi var naturligtvis otroligt glada att vi tagit hem "segern" för VM 2004, men det som vi verkligen reflekterade över var om vi verkligen ville ha PRISET.

Som man brukar säga i sådana här sammanhang - resten är historia.

Hans-Erik

UPPROP TILL ALLA

I år är det 10 år sedan vi arrangerade VM! Det tänker vi uppmärksamma i INFO-bladet i varje nummer under året. Vi tycker det skulle vara kul att få in små berättelser om konstiga, roliga, underliga, speciella händelser som inträffade under de tre år vi planerade och genomförde VM projektet. Det måste finnas många härliga händelser som inträffade och som bara några få känner till. Vi från redaktionen vill att ni ändrar på det genom att skicka in några rader som vi kan publicera. Finns det bild är det bra men annars får vi lösa det på annat sätt.

Några frågor man gärna skulle vilja veta mer om är: Varför gick det en man omkring på tävlingen med massor med pengar i Domuskassar? Varför sändes det inga TV-bilder från skogen på damstafettens första sträcka?

Skicka materialet direkt på den här adressen: skalberg@bredband2.com eller lägg det i inkorgen för Mediakommittén.

Här kommer mitt lilla bidrag:

Vi var i Västervåla och tittade till på sista detaljerna i bygget av målportalen. Byggandet hade hållit på hela dagen och det här var sent på kvällen så alla var rätt trötta. Nu var det dags för kronan på verket, nämligen

målbanderollen. Den som skruvade balanserade högst uppe på en stege och det var svårt att få den rätt. När sista skruven skulle skruvas i hörde vi en röst som sa - stavas FINISH med två N? Så klart inte! Det var tvunget att ändras så att fler än Finnar skulle känna sig välkomna.

Riv ned! Blev uppmaningen till han på stegen.

Vem i hel-te har gjort den här, säger han? Det är jag sa jag, där jag stod och stöttade stegen. Det gick bra för vi vek bara bort ett N och körde vidare. Så var alla mål hela VM:et!

Hans-Erik

